

nemlig at enten har vi fastkurspolitik med kronen og må bære omkostningerne ved det, eller også har vi fastkurspolitik med euroen, og så har vi muligheder for at få indflydelse, må stå meget, meget klart efter denne debat. Og jeg tror, at det kommer til at blive et meget vigtigt element i den fortsatte debat, at det i virkeligheden ikke kun er en diskussion om euroen, men at det også er en helt central diskussion om vores faste kurs.

Det Radikale Venstre står fuldstændig hundrede procent inde for fastkurspolitikken. Det har vi gjort, siden den blev opfundet, og det vil vi fortsat gøre, for det er helt centralt for den økonomiske stabilitet i Danmark – det er centralt for virksomhederne, det er centralt for borgerne, det er helt centralt for det økonomiske råderum, vi har. Det håber jeg kommer til at stå efter den debat, vi har haft i dag, for det bliver et omdrejningspunkt for den fortsatte diskussion.

Det andet, jeg også tror bliver et omdrejningspunkt, er de myter, som vi har fået genoplivet her i dag, for et eller andet sted er det jo lidt træls for borgerne, hvis diskussionen om euroen skal være en genopførelse af den debat, vi havde i 2000, specielt i lyset af at verden mildest talt er ændret.

Når man ser på retorikken – jeg skal kun nævne nogle få highlights – om, at det er et røversamarbejde, at det er russisk roulette, at der er en konspiration mellem politikerne mod vælgerne, og at det er de syge EU-lande, så er det jo polemik, så det vil noget. Det er jo ikke en diskussion om økonomiske og politiske fordele og ulemper, som vælgerne kan tage stilling til, det er ren og skær manipulation. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, specielt når manipulationen så bliver ikklædt en faglighed, som jo også i en række sammenhænge meget, meget klart kan pilles af.

For hvis man ser på nogle af de myter, som vi har hørt om i dag, nemlig at det er euroens skyld, at der har været inflation – altså prisstigninger – i andre lande, så må man sige, at man skulle tro, at vi havde euroen herhjemme, for prisstigningerne i Danmark har troligt fulgt prisstigningerne i eurolandene. Sådan er det. Det er jo en af de ting, som vi bliver nødt til stille og roligt at slå fast, nemlig at den type myter ikke hører hjemme i vores debat, fordi det bare gør det vanskeligt.

Det er heller ikke nogen fordel, at der er et rentespænd mellem Danmark og eurolandene. Det er tværtimod en ulempe, fordi det giver

usikkerhed. Men det viser jo meget tydeligt, hvad fastkurspolitikken betyder for, hvad renten kan bruges til: Den bruges ene og alene som redskab til at holde kursen. Egentlig burde vi jo sådan set som Folketing og som regering være taknemlige for, at det er på den måde, at Nationalbanken tager sig af pengepolitikken, sådan at vælgerne kan se, at finanspolitikken ene og alene er vores ansvar inden for det, vi allerede har tilsluttet os i traktater og i vækst- og stabilitetspagten.

For det, der jo igen står tilbage som det store spørgsmål, er: Hvorfor er det, at vi skal tage alt det, der skal til – det, man godt kunne kalde ulemper – det, der har været med til at disciplinere os; det, som har gjort, at vi fører en finanspolitik, der er sund og sikker, at vi afdrager gæld, at stabilitet er det, vi sætter først og sidst, men at vi ikke vil have fordelene?

Jeg synes, at det spørgsmål i dag er blevet meget klart besvaret, nemlig at der er en tilbøjelighed, der er en tendens på vej til, at vi også vil høste fordelene. Jeg ser meget frem til både statsministerens proces og bestemt også til høringsen i januar, og jeg håber, at det kan være med til at flytte noget, men også sørge for, at vi får en diskussion, der er mytefri og dermed også rettet mod at give vælgerne et beslutningsgrundlag.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Margrethe Vestager. Næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:31

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Det var jo dejligt at opleve, at den radikale formand har nedladt sig til at give andet end enstavelsessvar her i anden runde. Det synes jeg klæder, om ikke den radikale leder, så i hvert fald folketingsdebatten.

Så vil jeg også sige, at det har været en interessant og også relevant diskussion, og at der har været mange både nye og velkendte synspunkter på banen. Men må jeg ikke sige, at det simpelt hen er forfejlet at påstå, at Danmark ikke i dag kan føre en valutapolitik og en økonomisk politik, som tilpasses den situation, vi befinder os i. Den aftale, som Danmark har indgået med Euroland, ERM II-aftalen, indeholder nogle klare muligheder for, at vi i forhold til den udsvingsmargin, der er i forhold til eurokursen, kan tilpasse os med 2,25 pct. på hver side, altså faktisk 4,5 pct. Lige så vel er det åbenbart, hvis